

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistola Græca Simonis Lithi Miseni Calvinistæ In Sva Elementa

Gretser, Jacob

Ingolstadii, 1605

Psevdologiae Misenicæ Epistolæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70627](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70627)

tur es? Habes, Misene, dodecadem antilogiarum breviculæ tuæ epistolæ. Accipe nunc dodecadem mendaciorum eiusdem tuæ epistolæ.

PSEUDOLOGIÆ MISENICÆ
EPISTOLÆ.

I. Mendacium. *Iesuitas sententia Iurisperitorum Parisiensium, nullo dissentiente, condemnatos fuisse.* Intrepidè dico; hoc esse Misenicum figmentum. certum enim est non paucos ob aduersum Societatis casum vehementer doluisse, & tempestati illi, donec desæuaret, non consensisse; sed coactos celsisse.

II. *Iesuitas fuisse eiectos toto regno.* Atqui ex undecim vel duodecim collegiis Galliæ nunquam extulerunt pedem. Nominaui omnia collegia in altera Apologia. Dices. Nos eiectos esse ex tota Gallia decreto & sententiâ. At tu de actu loqueris; & ideo falsum loqueris.

III. *Nos eiectos esse maxima omnium fermè lætitia.* Si de omnibus Calvinistis loqueris, non accuso te mendacij. Poteras tamen illud fermè omittere; quia puto nos maxima non fermè, sed simpliciter omnium Calvinianorum lætitia ex Gallia eiectos esse. Si loqueris de omnibus fermè Catholicis; facis, quod soles;

les; nam nobilissimæ ciuitates, in his Burdegalensis & Tolosana, nostros nunquam dimittere voluerunt, & Parisiensi decreto sese pro nobis summa beneuolentiæ significatione opposuerunt. & quâto Catholicorum in Gallia gaudio expulsi simus, satis testatur reuocatio nostra; qua vix promulgata; vrbes amplissimæ & primariæ non paucæ Regi pro Collegiis erigendis supplices libellos obtulerunt. Sed non est opus refelleretuum mendacium, quando tu ipse refellis. *Si omnium fermè latitia eiecti sumus ex Gallia*, vt tu ais; vnde ergo tot apud Christianissimum Regem ex clero & Antistitum ordine intercessores & deprecatores pro nostro reditu; quot tu ipse tua in epistola indicas?

IV. Parum abfuisse, *quin Galli Iesuitarum culpa ferent Hispanorum serui*. Putidum & millies in Apologiis Gallicanis & meis refutatum commentum. Nihil aliud vnquam quæsitum aut cupitum est; quàm vt ne Calviniana secta Catholicam Religionem, vt in Anglia, perfundaret. Nihil aliud quæsitum aut cupitum est, quàm quod iam Deus Galliis benignissimè & clementissimè concessit, nimirum, vt Rex Catholicus & orthodoxus potentissimum illud regnum obtineret & moderaretur; in quo piorum desideriiis cumulatissimè

B Deus

Deus satisfecit; hoc tam inuictō, magnanimo, & Heroico Principe ad sceptrā liligera, simulque ad auitæ religionis professionem vocato.

V. *Nos omnia cogitare, dicere, facere, quæ conducant ad Antichristi maiestatis amplificationem: etiam si obtruncandi sint Reges.* Mentiris, vt Calvinista impudens & effrænis. Plus dicere nequeo. Plus dicunt Apologiæ & nostræ & nostrorum contra huiusmodi Misenicæ & Prædicanticas iam sexcenties decantatas Pseudologias. Audi, Misene; tantum abest vt vlli Regum Principumue interitum moliamur; vt pro cuiusuis Regis Catholici, vel etiam à Catholica religione alieni, sanguine tamen nostro ad Ecclesiæ gremium reducendi incolumitate & salute, parati simus obtruncari siue tua, siue cuiuscunque alterius sectarij truculenta & sanguinolenta manu.

VI. *Nos non absolutos esse hac reuocatione falsis criminibus, quæ nobis intentârunt Prædicantes: imò adeò absoluti sumus; vt maiorem absolutiōnem ne optare quidem potuerimus, etiam si nobis optio data fuisset.* Absoluit nos Rex Christianissimus; non temerè, non præcipitanter: sed post aliquot annorum maturam & accuratam deliberationem. Absoluit nos Curia Parisiensis; reuocato priore decreto.

Quam

Quam tu maiorem & honorificetio-
 rem ab-
 solutionem desideras? An vis ut veniamus ad
 te tuosque Prædicantes, & ad Paræi *mystacem*;
 neque interea nos absolutos censeamus, do-
 nec à vobis albos calculos referamus? Falle-
 ris, Misene; Tanti Regis vnicum verbulum &
 vnicus pro nobis nutus dissipat, & dissi-
 cit omnes vestras, quamuis montium instar ex-
 aggeratas criminationes. Ipse Rex inclytus
 facinoris, de quo vociferaris, culpam in nos
 nunquam contulit. Hoc nobis abundè satis
 est. Clama, tona, boa, interim pro nobis stat
 Rex Christianissimus; contra nos vilissima
 musca Misenus: Vter pluris æstimandus? Etsi
 vereor, ne iniuriosus sim in Regem inuictis-
 simum; quando vel ludens quæro, cuius iu-
 dicium pluris faciendum sit?

VII. *Nos antea Galliam bellis ciuilibus turbasse.*
 Mendacium hoc iam sæpius profligauimus.
 Prædicantes nobiscum agunt sicut cum He-
 lia Achab; quo viso, aiebat. *Tunc es ille, qui con-*
turbas Israël? Cui Propheta animo imperter-
rito: Non ego turbavi Israël; sed tu & domus patris
tui, qui dereliquistis mandata Domini, & secuti estis
Baalim. Tu, tu Misene, & domus Caluini tui,
 qui dereliquistis mandata Domini, turbastis
 Galliam, Belgium, Germaniam, & hoc ipso
 tempore Hungariam, quasi à Turcis non sa-

3. Reg. 18.

tis turbata esset. Vbicunque enim Principes
 licentiæ vestræ, Euangelij specioso titulo fu-
 catae, liberas habenas non permittunt mox
tympana tenta sonant, & tuba dat taratantara;
 omnesq; *arma, arma fremunt.* Notus est genius
 vester, qui si tantum posset, quantum auer;
 quis à vestro furore tutus esset? Sed vt Petrus
 gradens supra mare non est submersus; etsi
 videbatur submergendus, Domino manum
 opportunè porrigente; ita & Petri nauicula,
 hoc est Ecclesia, ab hæreticis turbinibus sæ-
 uisq; presteribus agitata videtur interdum
 submersioni vicina; sed subsidio accurrit Do-
 minus; memor promissi sui, quo se Petro ob-
 strinxit: *Et porta inferi non preualebunt aduersus*
eam. Ecclesia etsi vndarum fluctibus aut procellis saepe
vexatur, inquit S. Ambrosius, tamen nunquam
potest sustinere naufragium. quia in arbore eius, id
est, in Cruce, Christus erigitur, in puppi pater residet
gubernator: prorã paracletus seruat spiritus. Hanc per
angusta huius mundi freta duodeni in portũ remiges
ducunt, id est, duodecim Apostoli, & similis numerus
Prophetarum, &c. Inde nullo modo in illud bara-
thrum, quasi Dathan & Abiron, id est, in profundum
mortis Ursacij & Valentis (Lutheri & Zvinglij)
incurrimus. Inde Arium (Caluinum) Archipira-
tam, qui nos per mare seculi ad instar Pharaonis in-
sequitur, non timemus, illam stellam seruantes in cae-
 lo,

S. Ambros.
 lib. de Sa-
 dom. cap. 4.

lo, quæ Magos perduxit ad Christum, per quam nos regnum Dei, qui malorum omnium futurus est portus expectat, &c. Inde nobis Aquilo nocere non poterit, quamuis inde sint Antichristi violenta flabra ventura (imò & iam venerint in Luthero) sicut scriptum est: Ex aquilone exardescunt mala. Inde syrtes gentilium, & periculosas hæreses, & scopulos euitamus, quos superiacens aquæ tenuis occultat allapsus. quia hæretici sub pretextu nominis Christiani absconsa perfidiæ saxa fallaci confessione oris obducunt, in quæ homines, dum illis, quòd Christiani sint, fides adhibetur, impingunt. Hæc ergo nauis Ecclesia est, quæ etsi quotidie seculum istud tanquam aliquod pelagus sortitur infestum, nunquam eliditur ad saxum, nec mergitur ad profundum. Hæc S. Ambrosius.

VIII. Nos prodidisse Gallos.

IX. Et sanguine Regis pollutas manus habere. Nil opus hîc mea refutatione; Refellit hæc mendacia ipse Rex Christianissimus; tum ipsa Ordinis nostri restitutione; tum edictis & dictis pro innocentia nostra aduersus aduersariorum criminationes potentissimis, efficacissimis, & honorificentissimis; quæ si semel lucem adspexerint; ingentem crucem tibi adferent; & insolabilem dolorem parient. Refellunt insuper hanc extremam Miseni vanitatem amplissimæ Respublicæ Galliæ; quæ partim nostros semper retinuerunt, & pristi-

na beneuolentia, amorisq̄ue significatione
 amanter fouerunt; partim à Rege suo suppli-
 cibus libellis & contenderunt, & adhuc con-
 tendunt, vt Collegiorum excitandorum po-
 testas fiat: multarumq̄; votis iam à Rege sa-
 tisfactum est; & quibus satisfactum non est,
 id non euenit; quia Rex noluerit, sed quia
 nostrorum paucitas omnium desideria ex-
 plere nequit. Putásne Gallix incolas hoc af-
 fectum in nostros fore; si criminum, quorum
 tu terræ filius nos insimulas, rei vel essemus
 vel fuissimus? Mirum dictum, mendacia in tuo
 tuorumq̄ue animis tam altas egisse radices,
 vt nulla auctoritate, nulloq̄ue testimonio, e-
 tiam regio, amplius euelli possint. Flexia,
 sua in natali vrbe, condidit Christianissimus
 Rex Societati Regium planè Collegiū. Scho-
 las adiecit; quas iam vitrà mille auditores
 frequentant; vt certa multorum relatione
 didicimus. Domicilia, ex quibus expulsi era-
 mus; reddi iussit. Noua alibi construxit. Ve-
 tera semperq̄ue inhabitata confirmauit. Ar-
 gumenta omnia, quibus nonnulli Iesuitarum
 in integrum restitutionem remorari tenta-
 bant, validissimè dissoluit; & obices omnes
 potenter amouit: Sacerdotem ex ordine no-
 stro; semper in Regia habet; quo in sacris
 concionibus vtitur. Denique ea & egit & agit
 pro

pro Societate nostra Rex inuictissimus; vt ingenuè fateamur, nos his tãti Principis tantis beneficiis repensandis prorsus esse impares; adeò tamen obstrictos; vt pro tam eximij patroni incolumitate & salute, proque Galliarum felici statu, non modò illi, qui in Gallia degunt; sed & nos, qui extra illam; parati sumus expendere; quidquid à religiosæ vitæ professoribus gratæ mentis testandæ gratia proficisci, expeti & exspectari potest.

X. Dicit me nosse, *quæ ante decem annos in Societate Parisiis subdolè structa & tentata fuerint.* Nihil profectò subdolè structum tentatumque noui. Hoc scio, omnes Societatis nostræ intra & extra Galliam nihil aliud continuis precibus à Deo flagitasse; quàm vt Gallia auitam religionem sartam tectamque retineret; Regemque antiquis illis Clodoueis, Pipinis, Carolis, Ludouicis, aliisque Heroibus parem, studioque prisce fidei & sedis Apostolicæ obseruantia assimilem adipisceretur. Quod diuinitus concessum esse lætatur non tantum Gallia, sed & vniuersa Ecclesia.

XI. Dicit me iactare, *nos perpetuo in Gallia mansuros.* Nunquam hoc dixi multò minus iactaui. Satis nobis est, nos restitutos esse; & quidem à tanto Rege; cum approbatione præcipuorum Ordinum, & amplissimarum

ciuitatum gratulatione & applausu. Cætera Deo commendamus. Nos sedulò operam dabimus, ne nostra culpa vnquam eiiciamur. Si ab Hæreticis exturbemur, gloriæ id nobis erit, non dedecori. Faciemus quod Christus iussit. Si persecuti vos fuerint in vna ciuitate fugite in aliam. Scin quis ille, qui pulsus in exilium protulit ista? *Testor Deos Deasq; omnes immortales, vestrasq; maximè mentes, me non vitæ turpitudine, non pro magnitudine scelerum, non propter reliquæ ætatis infamiam pœnas iure & lege persoluere; sed propter virtutis inuidiam, propter iucundissimam ingenij laudem, propter magnitudinem rerum gestarum, crudelissimè ciuitate priuari. Quod si idem accidit Q. Cepioni, si Mancino, si Rutilio, mihi quoque hoc accidisse non magnoperè erit mirandum: cum præsertim non generis antiquitate, sed virtutis ornamentis summam laudem sim consecutus.*

XII. *Non contemnendam Gallie partem, multum plorare iussis Papæ traditionibus, veritatem Evangelicam, hoc est, Calvinianam, amplecti. Quod manifestè falsum? Quantula enim Gallie portio est illa; quæ Calvinianum virus imbibit? Quantuli qui Calvinum in deliciis habent; si conferantur cum illis principibus, & populosissimis atque opulentissimis ciuitatibus, qui Calvinum iure optimo,*
tan-

tanquam pestiferum heresiarcham execrantur.

Ut taceam, Caluinum in Gallia propemodum ad incitas redactum, nobilissimorum hominum quotidiano ad Ecclesiam Catholicam transfugio? Nam ut olim ad Dauidem, tametsi adhuc à facie Regis Saul profugum, quotidie fortissimi & prestantissimi quique sese conferebant; ita & hodie in Galliis, (pro ut fert fama non obscura) & generis & eruditionis laude eximij non pauci cum Deo, & Ecclesia in gratiam redeunt. *Hi quoque venerunt ad Dauid in Siceleg, inquit sacra Scriptura, cum adhuc fugeret Saul filium Cis, qui erant fortissimi & egregij pugnatore, tendentes arcum. & utraque manu fundis saxa iacentes & dirigentes sagittas, &c. Sed & de Gaddi transfugerunt ad Dauid, cum lateret in deserto, viri robustissimi & pugnatore optimi, tenentes clypeum & hastam, facies eorum, quasi facies leonis, & veloces quasi caprea in montibus.* Comparatione horum, quid sunt excullati quidam cuculi, qui ad Caluini caueam interdum auolant. Mihi mirificè placet, quod de Friderico I. huius nominis commemorat auctor, qui expeditionem eius in Palaestinam in literas retulit. *Imperator rumore accepto de quorundam apostasia, sic ad nostros dicitur fuisse locutus. Oportet in exercitu nostro cribrari gra-*

num de palea, & mundari. Vix aut nullatenus arri-
deret nobis aliqua fortuna prosperitas, quandiu isti
essent apud nos, qui sic apostatando filios perditionis
& Diaboli se esse demonstrant.

En Misene dodecadi epistolicæ tuæ Pseu-
dologiæ: non quia plures excerpere & anno-
tare nequiuerim; sed quia duodenario con-
tentus esse volui. Nunc ad conuicia; quæ
mendaciis, ornamenti gratia; tanquam an-
nulo gemmas iungis.

CONVICIA ET CALVMNIAE
MISENICAE EPISTOLAE.

RIMÒ, impetum dat in ipsum Re-
gem, quem ait, *fortè non volentem, sed
nolentem Iesuitas reuocasse.* Quæ non
vulgaris est in tantum Principem calumnia
& iniuria. Audi, Misene; non tantum volens,
& libens; sed si ita loqui licet, etiam *volentissi-
mus*, benevolentissimus & libentissimus So-
cietatem regno suo reddidit; quod testatur
Regis edictum, de quo in *Consolatione* plura:
& Societatis grauisima defensio apud illos,
qui initiò Regis decreto intercedebant; po-
stea benigniorem mentem ipsi etiam com-
plexi. Planè confido, fore, vt aliquando, quæ
Rex pro Societatis innocētia & honore cum
omnium admiratione differuit ac perora-
uit;